

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. mája 2011, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **M. P.**, pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvineného M. P. proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 6. apríla 2011, sp. zn. Tp 25/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného M. P. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo dňa 6. apríla 2011, sp. zn. Tp 25/2011, podľa § 148 ods. 3 Tr. por. u obvineného M. P. nariadil, aby bol pozorovaný za účelom vyšetrenia jeho duševného stavu v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený písomne dňa 11. apríla 2011 sťažnosť, a to prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. J. G..

Túto sťažnosť obvinený odôvodnil tým, že v zásade neodmieta ambulantné vyšetrenie svojho duševného stavu, avšak nie určenými súdnymi znalcami MUDr. M. Č. a MUDr. E. M., vzhľadom na to, že k nim nemá dôveru.

Svoje výhrady voči týmto znalcom obvinený odôvodnil tým, že od iných obvinených zistil, že uvedení znalci opakovane vykonávajú posudky pre Úrad boja proti organizovanej kriminalite, odbor Západ, pričom stav obvinených neposudzujú objektívne, ale „skôr v súlade s akýmsi želateľným prístupom vyjadreným v skutkoch kladených za vinu obvineným“. Obvinený uviedol, že ambulantné vyšetrenie neodmieta, avšak je proti jeho vyšetreniu namietanými znalcami a žiada, aby bol vyšetrený znalcami mimo trnavského a bratislavského kraja, pričom poukázal na skutočnosť, že výber znalcov si osobne nevynucuje. Napokon obvinený vo svojej sťažnosti žiadal, aby odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť pozorovania jeho duševného stavu v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne, ako to nariadil sudca pre prípravné konanie.

Z uvedených dôvodov preto obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 6. apríla 2011, sp. zn. Tp 25/2010, a nariadil vyšetrenie jeho duševného stavu ambulantnou formou inými znalcami.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti podanej obvineným, v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por., preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná a túto je potrebné podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietnuť.

Uznesením PPZ-193/BOK-ZA-2010, vydaného ÚBOK, odbor Západ, vydaného dňa 9. decembra 2010 boli za účelom vyšetrenia duševného stavu obvineného M. P. do trestného konania pribratí znalci MUDr. M. Č. a MUDr. E. M.. Títo sa dňa 22. februára 2011, s úmyslom ambulantne psychiatricky vyšetriť duševný stav obvineného, dostavili do ÚVTOS a ÚVV Ilava. Obvinený však znalcom oznámil, že im nedôveruje a z toho dôvodu sa vyšetreniu nepodrobí. Vzhľadom na to, bol znalcami poučený, že za danej situácie znalci musia podať návrh na skúmanie jeho duševného stavu pozorovaním v podmienkach zdravotníckeho zaradenia zadávateľovi znaleckého posudku, čo neskôr aj urobili. Na základe uvedeného sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica nariadil pozorovanie obvineného za účelom vyšetrenia jeho duševného stavu v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne.

Podľa § 148 ods. 3 Tr. por. ak na vyšetrenie duševného stavu nepostačí ambulantné vyšetrenie, môže súd, a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie nariadiť, aby obvinený bol pozorovaný v zdravotníckom ústave alebo, ak je vo väzbe, v nemocnici pre obvinených a odsúdených.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné v prvom rade konštatovať, že sudca pre prípravné konanie v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne a jasne odôvodnil na základe akých záverov bolo potrebné nariadiť pozorovanie za účelom vyšetrenia duševného stavu obvineného v zdravotníckom zariadení a najvyšší súd si odôvodnenie prvostupňového súdu osvojil a v plnom rozsahu naň poukazuje.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, v posudzovanej veci, pri rozhodovaní o návrhu znalcov na skúmanie duševného stavu obvineného v podmienkach zdravotníckeho zariadenia, postupoval teda v súlade so stavom veci a citovaným zákonným ustanovením. V uvedenom prípade, keď obvinený je dôvodne podozrivý zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy, postupoval správne, keď nariadil ambulantné vyšetrenie duševného stavu obvineného dvoma zoncami z odvetvia psychiatrie, nakoľko je nevyhnutné posúdiť osobu páchatel'a, motiváciu jeho konania, príčetnosť v čase spáchania skutku, možnosť resocializácie obvineného atď. Vzhľadom na skutočnosť, že obvinený ambulantné psychiatrické vyšetrenie odmietol, znalci podali návrh na jeho vyšetrenie v zdravotníckom zariadení, na čo bol obvinený vopred upozornený.

Obvinený, ako dôvod na odňatie a prikázanie veci, uviedol skutočnosť, že nemá dôveru v ustanovených zoncov, nakoľko títo majú vydávať znalecké posudky na obvinených podľa predstáv policajných orgánov. Toto tvrdenie obvinený ničím nepodložil a subjektívna nedôvera obvineného v osobu znalca nemôže byť dôvodom na jeho nahradenie iným zoncem. Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že v prípade výhrad obvineného k osobám znalcov mal možnosť na tieto poukázať v sťažnosti proti rozhodnutiu súdu o pribratí znalca, nakoľko podľa § 142 ods. 3 Tr. por. o pribratí znalca sa rozhodne uznesením a proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť pre vecné dôvody alebo pre osobu znalca.

K námietkam obvineného voči znalcom možno len uviesť, že žiadnym spôsobom nekonkretizuje skutočnosti, pre ktoré by mali byť títo z trestného konania vylúčení a obvinený argumentuje len osobnou nedôverou voči nim, čo však nie je zákonný dôvod na zmenu osôb znalcov.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného M. P., ako nedôvodnú, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

Uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 11. mája 2011

JUDr. Pavol T o m a n , v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová